

så ville man vende tilbage omkring den 1. april. Det blev så først ind i maj måned.

Nu viser det sig så, at det eneste, man har opnået, er en beskedent forhøjelse på sølle 6 kr. Vi, der har fulgt den her sag, ved, at det ingen som helst steder rækker i forhold til de faktuelle udgifter, der er ved at være et sted – enten som eksportchauffør, som brobisse, som handelsrejsende, som kabinepersonale, og hvad der ellers er tale om.

Vi har kun opnået én eneste ting: at en række personalegrupper inden for det offentlige har fået nedsat deres ydelser til det her niveau, der nu bliver fastlagt, og det er da selvfølgelig udmærket. Men tilbage står, at vi stadig væk har store erhvervsgrupper, som hver eneste dag, hvor de går på arbejde, må konstatere, at de har udgifter ved at være på arbejde, og det går jo ikke. Vi kan ikke være det bekendt i et samfund som det danske, at lige præcis de grupper, som er med til at køre valuta hjem til landet, giver vi så dårlig en behandling.

Jeg vil derfor håbe, at denne her sag ikke er slut nu. Jeg vil håbe, at man hen over sommeren vil fortsætte det politiske pres, og at man fra de fagforbund, som jo også har været meget loyale over for deres medlemmer i retning af at indsamle data og lægge pres på de politiske partier, ikke opgiver sagen.

Lad være med at overføre det til at være et overenskomstspørgsmål med en eller anden forventning om, at arbejdsgiveren blot kan udrede disse her penge, for konsekvensen ved, at arbejdsgiveren udreder pengene, er, at så bliver det skattepligtige penge, og hvor den eneste, der har nogen som helst glæde af det, er skatteministeren, som får et større provenu hjem. Det må fortsat være sådan, at det her skal kunne aftales som et særskilt beløb, som er væsentlig større end de 256 kr., der lægges op til.

Vi håber derfor, at vi allerede til efteråret kan vende tilbage til den her sag, og at når de enkelte folketingsmedlemmer hen over sommeren har indset, at det beløb, man fastlægger nu med de 256 kr., simpelt hen er for lavt, at vi så kan vende tilbage til sagen og få beløbet forhøjet til den tid.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er angivet i betækningsbidraget fra Skatteudvalget, at Dansk Folkeparti vil redegøre for sin stilling her ved tredjebehandlingen.

Jeg skal derfor sige, at når Dansk Folkeparti ender med at stemme nej til det her lovforslag,

så er det ikke, fordi vi ikke anerkender, at der i forslaget er nogle positive elementer. Det er der, fordi der sker en ensretning af ydelserne, som vi faktisk sætter pris på som princip, men i og med at vi netop har stemt for lovforslag nr. L 100, så har vi også markeret, at vi mener, at niveauet for de skattefrie godtgørelser er for lavt, og derfor ender vi med at stemme imod lovforslag nr. L 257.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 88 stemmer (S, V, SF, RV, EL og CD) mod 21 (KF, FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

55) Tredje behandling af lovforslag nr. L 248: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Standardiseret lejeværdiberegning for mindre udlejnings ejendomme).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 24/4 97. Første behandling 13/5 97. Betænkning 23/5 97. Anden behandling 27/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Jes Lunde (SF):

Jeg skal bare takke alle parter for, at det lykkedes at samle hele Folketinget bag SF's ændringsforslag til det her lovforslag, sådan at vi kommer med en håndsrækning til mange trængte andelsselskaber og bofællesskaber. De får nu løst de svære problemer, de har haft. Tak for det.